

**FOGLIO GRECO
PER ESERCIZIO DI
LETTURA AD USO
DELLE SCUOLE PIE**

SI VENDONO ALLA MEDESIMA LIBRERIA

IN FACCIA ALLE SCUOLE PIE.

Andreotti Fausto delle S. P. Appunti Grammaticali. Fr. — 90	Orlandi Eugenio delle Sc. Pie. Il Giovanetto Istruito nell'eser- cizio della S. Confessione e Com- munion. Fr. 50
Antonelli Giovanni delle S. P. Calcolo differenziale col principio infinitesimale 2 80	Orlandi Eugenio d. S. P. Idea della Vita del Giovinetto. 1 70
Atlante e carte sciolte, per cia- scuna. — 15	Paoli Costantino delle S. P. Elementi d'Aritmetica. 2 80
Barsottini Geremia , Bellezze d'Omero. 1 50	Piccoli Arcangelo delle Sc. Pie. I Fatti principali della Sto- ria di Toscana. Vol. 2 5 —
Barsottini , Poesie. 1 50	Pietà (La) risvegliata nei giovani dagli esempi e dalle grazie di S. Giuseppe Calasanzio. — 50
Carini Zefirino d. S. P. Prose Italiane da voltarsi in latino. 2 80	Plauto Terenzio e Seneca ad uso delle Sc. Pie, con note. 1 70
Checceucci Alessandro delle S. P. Gli Uffizi di M. T. Cicerone con spiegazioni e note. 2 —	Preceppi Rettorici intorno al- lo Stile. —
Cicerone M. T. Le Orazioni. 2 20	Principj di Aritmetica pratica ad uso delle Classi Inferiori. 1
Corso Elementare di Ma- tematiche pure , 2 Vol. 11 50	Principj Grammaticali del- la Lingua Latina. —
— Separatamente il 1. Volume. 5 —	Raccolta di Prose e Poe- sie ad uso delle Classi Maggiori delle Scuole Pie, Vol. 2. 5 —
— — il 2. Volume 6 50	Ricci Mauro d. S. P. Il Guada- gnoli ovvero de' Volgari Epitaffi. 2 50
Cornello Nipote , Vite dei se- gnalati capitani. — 85	Ricci Mauro d. S. P. Dante Cat- tolico Apostolico Romano. 2 —
Elementi di Geografia — 60	Ricci M. L'Allegria F. Foglia. 2 50
Elementi di Storia del Vec- chio e Nuovo Testamento — 60	Ricci M. Fedro con note. — 85
Gardiner , Tavole logaritmiche. Edizione distinta. 8 40	Ricci M. Varia Latinitas. 1 —
Gatteschi Stanislao d. S. P. Raccolta di prose e poesie gre- che. 1 50	Recueil de Prières ou Les Saintes Pratiques du Pieux Pen- sionnaire. —
— Principj Grammaticali della Lin- gua Greca. 1 40	Regole di Geometria Pra- tica ad uso delle Scuole Ele- mentari e degli Artigiani. —
— Il Giovanetto Toscano avviato nell'Arte di Scrivere la propria Lingua, in due Parti. 1 20	Rudimenti della Dottrin di Gesù Cristo —
Detta con Raccolta di prose. 1 70	Sallustio con note e commenti.
Grammatica della lingua latina ad uso delle Scuole Pie. — 85	Staderini Cinque Serie per Ve- sione dall'Italiano in Latino
Inghirami Giovanni d. S. P. Elevazione sul livello del mare delle principali eminenze e luoghi della Toscana determinata trigo- nometricamente. 1 —	Tosetti Urbano d. S. P. Vita di S. Giuseppe Calasanzio. —
— Base trigonometrica misurata in Toscana. 3 —	Virgilio Marone , L'Eneide e la Bucolica. —
— Longitudine e latitudine geo- di Volterra, S. Miniato e 2 —	Zucconi Giovanni d. S. P. Vo- delle voci di Omero nei

τὸ μῖσος.	l' odio.	βιάπτω.	nuocere.
τὸ ὄρος.	il monte.	βλέπω.	mirare.
ὁ ὑγιής <i>ad.</i>	il sano.	γράφω.	scrivere.
τὸ χρέος.	il debito.	κρύπτω.	nascondere.
ὁ μάντις.	il vate.	λείβω.	far libamento.
ἡ πόλις.	la città.	πέμπω.	spedire.
ἡ ὕβρις.	l'ingiuria.	σέβω.	venerare.
τὸ σίνηπι.	la senapa.	σέφω.	coronare.
ὁ βασιλεύς.	il re.	τριβω.	tritare.
ὁ ἐρμηνεύς.	l'interprete.	λέγω.	parlare.
ἡ αἰδώς.	la verecondia.	ᾄδω.	cantare.
ἡ ἠώς.	l'aurora.	κλώθω.	filare.
ἡ μορμώ.	la larva.	κράζω <i>f. ξω.</i>	gridare.
τὸ γέρας.	il premio.	πλάσσω <i>f. σω.</i>	formare.
τὸ γῆρας.	la vecchiezza.	φράζω <i>f. σω.</i>	dire.
τὸ δέρας.	il coio.	ἀγγέλλω.	annunziare.
τὸ κέρας.	il corno.	ἀμύνω.	aiutare.
τὸ τέρας.	il portento.	θάλλω.	verdeggiare.

VERBI.

ἁλύνω.	errare.
ἀνύω.	perfezionare.
ἀρύω.	attingere.
βύω.	turare.
θύω.	sacrificare.
κυλίω.	voltare.
κωλύω.	impedire.
λύω.	sciogliere.
μύω.	chiudere.
τρύω.	tritare.
χοίω. (a)	ungere.
τύπτω.	battere.

VERBI CONTRATTI.

ποιέω.	fare.
πωλέω.	vendere.
ἀγαπάω.	amare.
βοάω.	gridare.
νικάω.	vincere.
ἀρόω.	arare.

VERBI IN -μι.

τίθημι - έω.	porre.
ὄνημι - έω.	giovare.
ἵστημι - άω.	stabilire.
δίδωμι - όω.	dare.
ζώννυμι - ύω.	tingere.

(a) I giovani non coniugheranno i seguenti verbi baritonici, prima d'aver veduto i §§ 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 e 35 dei Principj Grammaticali.

ὁ δάκτυλος. il dito.
ὁ δῆμος. il popolo.
τὸ δῶρον. il dono.
ὁ ἔλεος. la misericordia.

τὸ ἔργον. l'opera.
ὁ ἥλιος. il sole.
ὁ θυμός. l'animo.
ὁ ἵππος. il cavallo.
ὁ κακός *ad.* il cattivo.
ὁ καρπός. il frutto.
ὁ κίνδυνος. il pericolo.
ὁ κλῆρος. la sorte.
ὁ κόσμος. l'ordine.
ἡ κρύσταλλος. il ghiaccio.
ὁ καὶ ἡ λίθος. il sasso.
τὸ μέτρον. la misura.
ὁ μικρός *ad.* il piccolo.
ὁ μόνος *ad.* il solo.
ὁ μῦθος. il racconto.
ὁ νεκρός. il morto.
ὁ νέος *ad.* il nuovo.
ὁ νόμος. la legge.
ἡ νόσος. la malattia.
ὁ ὄρος. lo scopo.
ὁ οὐρανός. il cielo.
ὁ σοφός *ad.* il sapiente.
ὁ στρατός. l'esercito.
ὁ τόπος. il luogo.
ὁ τράχος. il becco.
ὁ υἱός. il figlio.
τὸ φάρμακον. il farmaco.
ὁ φίλος. l'amico.
τὸ φύλλον. la foglia.

Declinazione IV.

ἡ ἄλως. l'aia.

ὁ λαγώς. la lepre.
ἡ γάλως. la cognata.
ὁ κάλως. la gomena.

Declinazione V.

τὸ αἷμα, ατος. il sangue.
τὸ ἄρμα, ατος. il cocchio.
τὸ γόνυ, υος. il ginocchio.
τὸ δάκρυ, υος. la lacrima.
τὸ κῶμα, ατος. il sonno.
τὸ μέλι, ιτος. il méle.
τὸ ὄνομα, ατος. il nome.
τὸ σῆμα, ατος. il segno.
ἡ ακτίν, ινος. il raggio.
ὁ γέρων, ουτος. il vecchio.
ὁ δαίμων, ονος. il genio.
ὁ Ἑλλην, ηνος. il Greco.
ἡ ῥίη, ινός. il naso.
ἡ φρήν, ενός. la mente.
ἡ νύξ, υκτός. la notte.
ἡ σάρξ, αρκος. la carne.
ὁ αἰθήρ, έρος. l'etere.
ἡ γαστήρ, έρος. il ventre.
τὸ ὕδωρ, θατος. l'acqua.
ὁ ὀδούς, οντος. il dente.

NOMI CONTRATTI.

τὸ αἶσχος. la turpitudine.
τὸ ἄλγος. il dolore.
τὸ ἀληθής. il vero.
τὸ ἄνθος. il fiore.
τὸ βάθος. la profondità.
τὸ ἔθος. il costume.
τὸ ἔτος. l'anno.
τὸ κέρδος. il guadagno.
τὸ ὕρος. l'autorità.

NOMI E VERBI PRIMITIVI

DA DECLINARSI E CONIUGARSI

SECONDO GLI ESEMPI E LE REGOLE

DEI

PRINCIPJ GRAMMATICALI.

Declinazione I.

ὁ ᾗδης.	l' inferno.
ὁ ἀράχνης.	il ragno.
ὁ αὐθέντης.	il padrone di sè.
ὁ Βορέας.	Borea.
ὁ Ἑρμῆς.	Mercurio.
ὁ ἰκέτης <i>ad.</i>	il supplice.
ὁ ἔτης.	il temerario.
ὁ πάππας.	il babbo.
ὁ ταμίας.	il soprastante.

ἡ θάλασσα.	il mare.
ἡ καρδιά.	il cuore.
ἡ κεφαλή.	la testa.
ἡ μέλισσα.	l' ape.
ἡ σκηνή.	la tenda.
ἡ σόα.	il portico.
ἡ σχολή.	l' ozio.
ἡ τέχνη.	l' arte.
ἡ τόλμα.	l' audacia.
ἡ φωνή.	la voce.
ἡ χολή.	la bile.
ἡ χροά.	il colore.
ἡ ψυχή.	l' anima.
ἡ ὥρα.	il tempo.

Declinazione II.

ἡ ἀγορά.	il fòro.
ἡ αἴθρα.	il cielo sereno.
ἡ αἰτία.	la causa.
ἡ ἀκμή.	la punta.
ἡ ἀνάγκη.	la necessità.
ἡ ἀρετή.	la virtù.
ἡ ἀρχή.	il principio.
ἡ βουλή.	il consiglio.
ἡ γῆ.	la terra.
ἡ γλῶσσα.	la lingua.
ἡ θάφνη.	il lauro.
ἡ εἰρήνη.	la pace.

Declinazione III.

ὁ ἀγαθός <i>ad.</i>	il buono.
ὁ ἅγιος <i>ad.</i>	il santo.
ὁ ἄλλος.	l' altro.
ὁ ἀνεμός.	il vento.
ὁ ἄνθρωπος.	l' uomo.
ὁ ἀριθμός.	il numero.
ὁ ἄρτος.	il pane.
ἡ βιβλος.	il libro.
ὁ βίος.	la vita.

τι, παρὰ τῆς πόδας τῶν Ἀποστόλων ἔθηκεν. — Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνκνία, διατὶ ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τῆ χωρίου; — Οὐχὶ μένον, σοι ἔμενε, καὶ παρθένη ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθε ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τῆτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. — Ἀκούων δὲ Ἀνκνίας τῆς λόγους τέττης, πεσὼν ἐξέψυξε. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. — Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέσειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. — Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διαστήμα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῇ μὴ εἰδὼς τὸ γεγονός ἐισηλθεν. — Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος. Εἶπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπεδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε. Ναί, τοσούτῃ. — Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν. Τί ὅτι συνερωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου, ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσί σε. — Ἐπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τῆς πόδας αὐτῆς, καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. — Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τῆς ἀκούοντας ταῦτα.

Orazione a Maria Santissima.

ΥΠΟ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΣΟΥ ΚΑΤΑΦΕΥΓΟΜΕΝ,
ΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ, ΤΑΣ ΗΜΩΝ ΔΕΨΕΙΣ ΜΗ ΥΠΕ-
ΡΟΡΑ ΕΝ ΑΝΑΓΚΑΙΣ ΗΜΩΝ, ΑΛΛ' ΑΠΟ ΠΑΝΤΩΝ
ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΗΜΩΝ ΡΥΣΑΙ ΗΜΑΣ ΔΕΙ, ΠΑΡΘΕΝΕ
ΕΝΔΟΞΕ, ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΤΗ.

Morte di Santo Stefano (Atti Apost. cap. 6, 7, 8).

Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. — Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητῶντες τῷ Στεφάνῳ. — Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ Πνεύματι ᾧ ἐλάλει. — Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἐβρυχον τῆς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. — Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν ὄρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τῆ Θεοῦ. — Καὶ εἶπεν. Ἰδοὺ, θεωρῶ τῆς ἑβραίου ἀνεωγμένους, καὶ τὸν Υἱόν τῆ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τῆ Θεοῦ. — Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. — Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλην· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τῆς πόδας νεανίου καλεμένου Σκύλου. — Καὶ ἐλιθοβόλην τὸν Στέφανον, ἐπικαλέμενον, καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμα μου. — Θεοὶ δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ. Κύριε, μὴ σῆσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τῆτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη. — Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποιήσαντο κοπιτὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

Punizione d'Anania e di Saffira (Att. Ap. c. 5).

Ἀνὴρ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτῆς ἐπώλησε κτῆμα. — Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμης, συνειδύας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῆς καὶ ἐνέγκας μέρος

θεν, ἠκολουθήσαν αὐτῇ, λέγοντες· "Οτι ὑπάγει εἰς τό μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. — Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὥπερ ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼσα αὐτόν, ἔπεσεν εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ἔκ ἂν ἀπέθανέ με ὁ ἀδελφός. — Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίεσαν, καὶ τὰς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίας κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ Πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν. — Καὶ εἶπε· Ποῦ τεθεύκατε αὐτόν; Λέγεσιν αὐτῷ. Κύριε, ἔρχε καὶ ἴδε. — Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. — Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι. Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. — Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον. Οὐκ ἠδύνατο ἔτος, ὁ ἀνοίξας τὰς ὀφθαλμὸς τῆ τυφλῆ, ποιῆσαι ἵνα καὶ ἔτος μὴ ἀπηθάνῃ; — Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τό μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. — Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τῆ τεθνηκότος Μάρθα Κύριε, ἡδὴ ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. — Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τῆ Θεῆ; — Ἦσαν οὖν τὸν λίθον ἔκ τῃς τεθνηκώς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐνῶ, καὶ εἶπε Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἤκουσάς μου. — Ἐγὼ δὲ ἠδαιν ὅτι πάντοτε με ἀκείεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τοῦ περιεσῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέσειλας. — Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε. Λαζαρε, δεῦρο ἔξο. — Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς δεδεμένος τὰς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σεδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Λύσατε αὐτόν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν. — Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, καὶ θρασάμενοι ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστρευσαν εἰς αὐτόν.

παρόρησίᾳ· Λάζαρος ἀπεθάνε. — Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς (ἵνα πιστεύσητε), ὅτι ἐκ ἡμῶν ἐκεί· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. — Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς. Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτῷ. — Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτόν τέσσαρας ἡμέρας ἥδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. — (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σαδίων δεκάπέντε.). — Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθῶνται αὐτὰς περὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν. — Ἡ οὖν Μάρθα, ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ. Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθίζετο. — Εἶπεν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου ἐκ αὐτοῦ ἐτεθνήκει. — Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα αὐτῷ αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός. — Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. — Λέγει αὐτῷ ἡ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. — Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται. — Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τῷτο; — Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. — Καὶ ταῦτα εἰπῶσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λέθρα, εἰπῶσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε. — Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. — (Οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τοπῷ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.) — Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθόμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλ-

εἶ, καὶ πικρὰ τὰ ἐμὰ, σὰ ἐστίν. — Εὐφρανθήναι δὲ, καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφὸς σε ὅτως νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὐρέθη.

Risuscitamento di Lazzaro (S. Giov., cap. 11.)

Ἦν δὲ τίς ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. — (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω, καὶ ἐκμάχασα τὰς πόδας αὐτῆς ταῖς θριξίν αὐτῆς· ἥς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει). — Ἀπέστειλαν ἔν αὶ ἀδελφαί πρὸς αὐτόν, λέγεσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ. — Ἀκέσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια ἔκ ἐστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τῆ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τῆ Θεοῦ δι' αὐτῆς. — Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. — Ὡς ἔν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. — Ἐπειτα μετὰ τῆτο λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ. — Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί. Ῥαββί, νῦν ἐζήτην σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; — Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς τῆ κόσμος τέτε βλέπει. — Ἐάν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς ἔκ ἐστίν ἐν αὐτῷ. — Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τῆτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. — Εἶπον ἔν οἱ μαθηταί αὐτῆς· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. — Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τῆ θανάτου αὐτῆς· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τῆ ὕπνου λέγει. — Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς

— Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν ἔρανον καὶ ἐνώπιόν σου. — Καὶ ἔκετι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. — Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἐτι δὲ αὐτῷ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλάγχνισθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλου αὐτοῦ, καὶ κτεφίλησεν αὐτόν. — Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν ἔρανον καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἔκετι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. — Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν σολῆν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας. — Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόνον τὸν σιτευτὸν, θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθήμεν. — Ὅτι ἕτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφρανέσθαι. — Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκασε συμφωνίας καὶ χορῶν. — Καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. — Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόνον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγαίνοντα αὐτοῦ ἀπέλαβεν. — Ὁργίσθη δὲ, καὶ ἐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ ἕν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. — Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ Πατρί· Ἰδὲ τοσαῦτα ἔτη θαλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον· καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. — Ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου ἕτος, ὁ καταργῶν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόνον τὸν σιτευτὸν. — Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμῶ

De Profundis.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. — Γενηθήτω τά ὧτά σου προσέχοντα, * εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. — Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, * Κύριε, τίς ὑποστήσεται; — "Οτι παρά σοι ὁ ἰλασμός ἐστι, * καὶ ἔνεκεν τῷ ἐνόματός σε ὑπέμεινά σε, Κύριε. — Ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σε, * ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. — Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, * ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. — "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος, * καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. — Καὶ αὐτός λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ, * ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῷ.

Parabola del figliuol Prodigo (S. Luca, cap. 15).

"Ανθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱᾶς. — Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ἐστίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. — Καὶ μετ' ἐπολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἄποντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν ἐστίαν αὐτῷ, ζῶν ἀσώτως. — Δαπανήσαντος δὲ αὐτῷ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. — Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμφεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτῷ βόσκειν χοίρους. — Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδε αὐτῷ. — Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τῷ πατρὶ μου περισσέουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπέλλυμαι!

μου ἐστὶ διαπαντός. — Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, * ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. — Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, * καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησε με ἡ μήτηρ μου. — Ἰδὲ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, * τὰ ἄδολα, καὶ τὰ κρύβια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. — Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, * πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. — Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην, * καὶ ἀγαλλιᾶσονται ὅσα τέταπεινωμένα. — Ἀπόσρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, * καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. — Καρδίαν καθαράν κτισον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, * καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. — Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. — Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ ᾤριξόν με. — Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, * καὶ οἱ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. — Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, * καὶ ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην σου. — Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, * καὶ τὸ στομα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. — Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, * ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. — Θυσία τῷ Θεῷ Πνεῦμα συντετριμμένον, * καρδίαν συντετριμμένην, καὶ τέταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσεις. — Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, * καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. — Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν, καὶ ὀλοκαυτώματα, * τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μέσχους.

σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ παθαρίσει Κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. — Μνήσῃτι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν. — Τίμα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν Μητέρα σου. — Οὐ φονεύσεις. — Οὐ μοιχεύσεις. — Οὐ κλέψεις. — Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ. — Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου. — Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτῆς, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοῦς αὐτῆς, οὔτε τοῦ ὑπόζυγίου αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τοῦ πλησίον σου ἐστί.

Confiteor.

Ἐξομολογῆμαι Θεῷ παντοκράτορι, Ἀγία Μαρία Ἀειπαρθένω, Ἀγίῳ Μιχαήλῳ Ἀρχαγγέλῳ, Ἀγίῳ Ἰωάννῃ Βαπτιστῇ, Ἀγίοις Ἀποστόλοις Πέτρῳ, καὶ Παυλῷ, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, ὅτι ἡμάρτηκα λίαν τῇ διανοίᾳ, λόγῳ, καὶ ἔργῳ, ἐμὸν ἔγκλημα, ἐμὸν ἔγκλημα, ἐμὸν ἔγκλημα μέγιστον. Διὸ θέομαι τῆς Ἀγίας Μαρίας Ἀειπαρθένης, Ἀγίῳ Μιχαήλῳ Ἀρχαγγέλῳ, Ἀγίῳ Ἰωάννῃ Βαπτιστῇ, Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ Παύλου, καὶ πάντων Ἀγίων, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἐμῆ πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν.

Miserere.

Ἐλέησον με ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου — Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, * ἐξάλειψον τὸ ἄνομημά μου. — Ἐπιπλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, * καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. — Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, * καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν

Καὶ μὴ εἰσευέλῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρῆς. Ἀμήν.

Salutazione Angelica.

Χαῖρε Μαρία κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σὲ. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἀγία Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ᾠρᾷ τῇ θαυμάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Gloria Patri.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Salve Regina.

Χαῖρε, Δέσποινα, Μήτηρ ἐλέους, ζωῆ, γλυκύτης, καὶ ἐλπίς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σέ βοῶμεν οἱ τῆς Εὐχας ἐξόριστοι παῖδες. Πρὸς σέ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνηῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλυθμῶνος κοιλίᾳ. Ἀγε δὴ, Συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλαγχνούς σου ὀφθαλμούς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίσρεψον· καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδωξεν. ὦ ἐπιεικής, ὦ εὐσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία.

Decalogo.

Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγον σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. — Οὐκ ἔσονται σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ — Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΙΟΥ,
ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Simbolo degli Apostoli.

Πιστεύω εἰς τόν Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν Οὐρανῶ, καὶ Γῆς, - Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστόν τόν Υἱόν αὐ-
τῷ, ἕνα μόνον Κύριον ἡμῶν, - Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος
Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, - Παθόντα
ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, τρυπωθέντα, θανόντα, καὶ τα-
φέντα, - Κατελθόντα εἰς ἄδην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα
ἐκ νεκρῶν, - Ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καθεζόμε-
νον ἐν δεξιᾷ Θεῷ Πατρὸς τῷ παντοκράτορος, - Ὅθεν
μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς. - Πιστεύω
εἰς Πνεῦμα Ἅγιον, - Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, -
Ἁγίων κοινωνίαν, - Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, - Σαρκὸς ἀνά-
στασιν, - Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Orazione Domenicale.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνο-
μά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφει-
λήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

ALFABETO GRECO.

FIGURA	NOME	CORRISP.	ITAL.
A α	ἄλφα	alfa	a
B β β	βῆτα	beta	b
Γ γ γ	γάμμα	gamma	g
Δ δ	δέλτα	delta	d
E ε	ἑψιλόν	epsilon	e <i>breve</i>
Z ζ ζ	ζῆτα	zeta	z
H η	ἦτα	eta	e <i>lunga</i>
Θ θ θ	θῆτα	teta	t <i>dolce</i>
I ι	ἰώτα	iota	i
K κ	κάππα	kappa	c, k
Λ λ	λάμβδα	lambda	l
M μ	μῦ	my, mu	m
N ν	νῦ	ny, nu	n
Ξ ξ	ξῖ	xi	x
O ο	ὀμικρόν	omicron	o <i>breve</i>
Π π π	πί	pi	p
P ρ ρ	ῥῶ	ro	r
Σ σ σ	σίγμα	sigma	s
T τ τ	ταῦ	tau	t <i>aspro</i>
Υ υ	ύψιλόν	ypsilon	y, u
Φ φ	φῖ	fi	f
X χ	χῖ	chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	psi	ps
Ω ω	ὠμέγα	omega	o <i>lungo</i>

(NB.) Si pronunzian le lettere greche come le italiane corrispondenti. La γ avanti γ, κ, ξ, χ suona ν. I dittonghi αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, si leggono e, av, i, ev, t, u. Ma αυ ed ευ avanti consonante si pronunziano meglio au, eu. Il nesso o abbreviatura usitatissima ε corrisponde a στ ed ε ad ου. — I Greci usano per interrogativo il segno (;): e invece di due punti e punto e virgola adoprano un punto alto (·). « Vedi i *Principj Grammaticali* di S. G. § 1. e 2. »

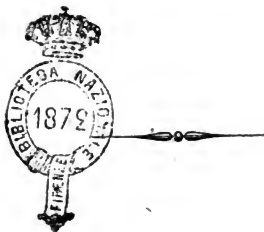
FOGLIO GRECO

PER

ESERCIZIO DI LETTURA

AD USO

DELLE SCUOLE PIE.

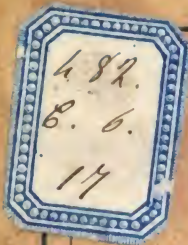
FIRENZE

TIPOGRAFIA CALASANZIANA

dir. da A. Ferroni

4867.

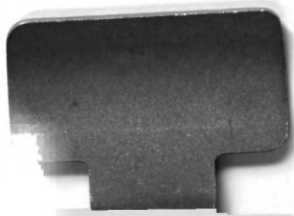

482.17

FOGLIO GRECO

PER

ESERCIZIO DI LETTURA.

BIBL. NAZIONALE
CENTRALE-FIRENZE

482

17